ఆకలి కేకలు

—సారె రామమోహనరావు

[illegible] ... [illegible] విలాస [illegible] అమ్మాయిలు [illegible] ఏ స్కూలు [illegible] పిచ్చివాడను [illegible] పిల్లలు రాళ్ళు రువ్వు

వచ్చు. బిచ్చగాళ్ళు ఎవరయినా చూస్తే తమ మీద పోటీకి వచ్చిన మరో బిచ్చగాడనుకుని అతనిని ఈర్ష్యగా చూడవచ్చు [illegible] నూకరాజు సినిమాహాల్సు [illegible] బ్లాకువాడు కాదు. [illegible] కాదు. బ్రోకరువాడు కాదు. [illegible] కాదు. [illegible] అంతకన్నా [illegible] ఏ ఆఫీసు [illegible] కు వెళితే [illegible] [illegible] కూడా కాదు. [illegible] కష్టపడి చదివి ఎమ్ ఏ కిష్టింక్షన్‌లో పాసయిన పోస్టు గ్రాడ్యుయేటు ఉద్యోగం కోసం ప్రతీ ఆఫీసు చుట్టూ తిరిగి, తిరిగి ఆ ప్రయత్నాలు ఫలించక విసిగి వేసారిపోయి మ్లాన వదనంతో ఆ నాలుగు రోడ్ల జంక్షన్ మధ్య ఏమీ తోచక నిలబడిపోయిన నిరుద్యోగి అతని చేతిలో సర్టిఫికెట్‌ల ఫైలు వుంది. సత్పురుషుడు

ఎవరయినా అతని చేతిలోని ఫైలుని చూస్తే అతను ఓ నిరుద్యోగి అని చెప్పగలడు. జాలి చూపించగలడు. అంతే! స్వార్థం పెచ్చు పెరిగిపోతున్న ఈ సమాజంలో ఏ సత్పురుషుడయినా నాగరాజుమీద జాలి చూపించడం తప అతను మాత్రం ఏం చేయగలడు?

తను చదివి, ఉద్యోగస్తుడయి ఏదో ఒక్క తలకెత్తుతాడని ఆశించిన తల్లిదండ్రులు చివరి క్షణాలలో నిరాశతో, ఆకలి జబ్బుతో కన్నుమూశారు. ఒక్క చెల్లి ఆకలికి దాసోహం విలాస పురుషుల కౌగిళ్ళలో ...రిపోయి, పని వరక సంపాదించుకుని, ఒక్కసారిగా అన్నకు కూడా చెప్పకుండా మరో వూరు పారిపోయి, శాశ్వతంగా పడుపు వృత్తిలోకి దిగిపోయింది. పారిపోయిన వూరునించి అన్నకు క్లుప్తంగా ఓ లేఖ రాసింది,

అన్నయ్యా!

నువ్వు వుద్యోగం చేస్తావని. నువ్వు ల్నందరినీ పోషిస్తావని అమ్మ నాన్న ఎంతో సంబరపడ్డారు నా పెళ్ళి చేస్తావని ఎన్నో రంగు రంగుల కలలు కన్నారు. కాని, అవన్నీ వ్యర్థమయిపోయాయి అమ్మ నాన్న ఆకలి కోరహస్తాలలో నలిగి కన్నుమూశారు. నాకు మాత్రం అలా చావాలని అనిపించలేదు. అందుకే

"అర్పితా" ఆత్రుతగా పలికింది అతడి కంఠం.

అర్పిత హృదయ స్పందనా వేగం పెరిగింది, ఆమె రక్తంలో రక్తం! ఎన్నో ఏళ్ళు ఒకే కంచంలో తిని ఒకే మంచంలో పడుకున్న వాళ్ళు వారు! అతను సుధీర్ అతని తమ్ముడు! ఇప్పుడు ఆ మెళగిరాన్ని డబ్బుతో కొనుగోలు చేసినవ్యక్తి!!

జూన్ నెల నుంచే మీ ముందుకు వస్తోంది

రెంటాల నాగేశ్వరరావు నవల

అర్పిత

ధారావాహిక సీరియల్

నేను ఆకలికి దాసోహం అన్నాను. ఆకలికోసం నీతిని. జాతిని చంపుకుని, పడుపు వృత్తిలోకి దిగిపోయాను. నన్ను క్షమించు నాకోసం వెతికే ప్రయత్నాలేమీ చెయ్యకు.

కోటి క్షమాపణలతో

నీ చెల్లి

లలిత

చెల్లెలి లేఖను తలచుకున్న నూకరాజు కనులలో నీళ్ళూరాయి.

ఒకప్పుడు నూకరాజుకు ఎన్నో ఆశలు ఆశయాలు వుండేవి. తండ్రి ఓ హైస్కూలులో టీచరుగా పనిచేసేవాడు. కొడుకును ఎంతో శ్రద్ధగా చదివించేవాడు. ఇంటిలో తినడానికి తిండి వున్నా లేకపోయినా నూకరాజు కాలేజీ ఫీజులు మాత్రం తప్పనిసరిగా కట్టేవాడు. అందుకే నూకరాజు ఎంతో శ్రద్ధగా చదివేవాడు, అతను ఎమ్.ఎ డిస్టింక్షన్‌లో పాసయ్యేనాటికి తండ్రి ఉద్యోగంనుంచి రిటైరయ్యాడు. తాను పెద్దఆఫీసర్ అయి తలిదండ్రులను, చెల్లాయిని పువ్వులలో పెట్టి చూసుకోవాలనుకున్నాడు. కాని, అతనిఆశలు అడియాశలయాయి. తండ్రికి వచ్చిన ప్రావిడెంటు ఫండ్సు ఆయన గవర్నమెంటుకు అమ్ముకున్న పెన్షన్ డబ్బు నూకరాజు ఉద్యోగ ప్రయత్నాలకు పూర్తిగా ఖర్చయిపోయింది. తనకు వుద్యోగం చాలా తొందరగా వస్తుందనుకున్న నూకరాజుకు నిరాశే ఎదురయింది ఉద్యోగం అంటే పిలిస్తే వచ్చేది కాదనుకున్నాడు. అప్పటి ప్రస్తుత దారిద్ర్యాన్ని పాత్రదోలాలని కోమటికొట్టులో పద్దులు రాయడానికి సిద్ధపడ్డాడు. కూలిపని చేయడానికికూడా ప్రయత్నించాడు. కాని, అతనికి నిరాశేఎదురయింది. దురదృష్టం అతనిని వరించింది. తినడానికి తిండి లేక ఆకలికోరలలో చిక్కుకుని తలిదండ్రులిద్దరూ మరణించారు. చెల్లి లలిత లేచిపోయింది.

బరువుగా భారంగా నిట్టూర్చాడు నూకరాజు. అప్పటికి అతను అన్నం తిని మూడు రోజులయింది అదైనా హఠాత్తుగా అతని చిన్ననాటి మిత్రుడు ఒకతను కనిపించి, నూకరాజు పరిస్థితిని ఆలకించి, ఆరోజు రెండుపూటలా నూకరాజుకి కడుపునిండా తిండిపెట్టించి, అతనిదారిన అతను వెళ్ళిపోయాడు

కడుపులో ఆకలినకనక లాడుతోంది. ఆకలిబాధ అతని మెదడులో మరికొన్ని నగ్న సత్యాలను మెరిపింపజేసింది:

ఏ ఆఫీసునుంచైనా ఇంటర్వ్యూకి పిలుపు రావాలంటే ముందు ఎంప్లాయిమెంటు నుండి కాల్ లెటర్ రావాలి, ఆలా కాల్ లెటర్ రావాలిఅంటే ఆ ఎంప్లాయిమెంట్ క్లర్కుకి వంద రూపాయలు లంచం కట్టాలి, అలా కట్టకపోతే ఆ క్లరుడు అసలు కాల్ లెటర్ పంపనే పంపక పైకి మాత్రం ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసులో లంచాలు కట్టకూడదని అలా కట్టిన వాళ్ళు తీసుకున్న వాళ్ళు చట్టరీత్యా శిక్షింపబడతారని పేరుకు మాత్రం గోడల మీద పెద్దపెద్ద బోర్డులు తగిలించబడి వుంటాయి. క్లర్కే కాదు ఆఫీసర్లు

కూడా లంచాలు తీసుకుంటారు. పోనీ ఎంప్లాయ్‌మెంట్ ఆఫీసులో లంచాలు కట్టి కాల్ లెటర్లు తెప్పించుకుంటే. మళ్ళీ ఆఫీసు తరుపు ఆఫీసర్లకు లంచాలు కట్టాలి. తాను పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్లకు లంచాలిచ్చే స్తోమత లేక తండ్రి ప్రావిడెంటు డబ్బును పెన్షన్ అమ్ముకున్న డబ్బును కేవలం ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసు చుట్టూ తిరిగితిరిగి లంచాలు కట్టే సరికే ఖర్చు అయిపోయింది. ఇక ఇంటర్వ్యూ పిలిచిన ఆఫీసర్లకు లంచాలు ఎలా కట్టగలడు! ఈ రోజులలో వుద్యోగం రావాలి అంటే లంచాలైనా కట్టాలి. రికమెండేషన్ అయినా వుండాలి మెరిట్‌ని బట్టి ఎవరూ వుద్యోగాలు ఇవ్వడం లేదు యూజ్‌లెస్ ఫెలోస్....బ్లడీబాబ్లర్స్

రోడ్డు మీద ముగ్గురు పిల్లలు జిలేబీలు తింటూ నూకరాజు దగ్గరగా వచ్చారు

అకలి ఏంతపనైనా చేయిస్తుంది,

అప్రయత్నంగా వాళ్ళవైపు చెయ్యి జాపాడు,

"ఒరేయ్! ఈ పిచ్చోడికి జిలేబీలు కావాలంటరా!" అంటూ వ్యంగ్యంగా నవ్వి ముందుకు సాగిపోయారు ఆ పిల్లలు.

అతని మనస్సు చివుక్కుమంది. బాధగా తప్పుచేసిన వాడిలా తలదించుకున్నాడు.

అది చూసిన ఓ ముష్టివాడు నూకరాజు దగ్గరగా వచ్చాడు.

"ఏందయ్యోవ్? నీకిది కొత్తనుకుంటా! అలా బాధపడకు. అల్లా ఇయ్యాక పోతే మరోల్లిస్తారు. అల్లా ఇయ్యాక పోతే ఇంకోల్లిస్తారు. ఎవడూ ఇయ్యాక పోతే కాసింత మంచినీళ్ళు తాగి పడుకోవాలి" అని తన అనుభవాన్ని నూకరాజుకి చెప్పాడు ఆ ముష్టివాడు.

నూకరాజు ముందుకు సాగిపోయాడు. ఆ బిచ్చగాడు చెప్పిన దాంట్లో నూకరాజుకి నిజం లేకపోలేదనిపించింది. తనకు ఎదురుపడిన ప్రతీ పెద్దమనిషినీ యాచించాడు. కొందరు మాట్లాడకుండా ముందుకు సాగిపోయాడు. మరి కొందరు డబ్బుల్లేవని అరచేతిని అడ్డంగా తిప్పుతూ ముందుకు సాగిపోయారు.

నూకరాజు నిరాశ చెందాడు.

కడుపులో ఆకలి "నన్ను మర్చిపోకు" అన్నట్లుగా మరింత ఎక్కువయింది.

అతని మెదడులో మరో ఊహ తళుక్కుమని మెరిసింది. ఈ దేశంలో అన్నంపెట్టే అన్నపూర్ణలకు కొదువ లేదు. ప్రతి ఇంటికీ తిరిగి అడుక్కుంటే భుక్తి గడిచిపోతుంది.

తనకు కాస్త అన్నం పెట్టమని ప్రతీ ఇంటి ముందూ నిలబడి ప్రతీ అన్నపూర్ణమ్మా ప్రార్థించాడు. కాని, నేటి కలికాలంలో స్వార్థ పూరితమయిన ప్రతీ అన్నపూర్ణ వాక్ప్రవాహంలో అతని ఆశ కొట్టుకుపోయింది.

ఓ అన్నపూర్ణ అతని ముందే టకీమని తలుపువేసుకుంది.

"దున్నపోతులా వున్నావు. పనిచేసు

కోశేవూ?" మరో అన్నపూర్ణ కఠినంగా పలికింది.

"ఇంకా భోజనాలు కాలేదు. పోపో" మరో అన్నపూర్ణ చీత్కారం.

నూకరాజులో విరాశతోపాటు నీరసం ఆవహించుకుంది. మునిసిపాలిటీ పంపు వద్దకు వెళ్ళి మంచినీళ్ళు తాగబోయాడు. పాపం! అది కూడా అతని ఆకలిమీద తిరగబడింది. ఒక్క చుక్క నీరు కూడా లేదు అందులో.

నూకరాజులోని ఆకలి ఈసారి అతనిని కొంచెం క్రూరంగా, మరి కొంచెం ఆశగా ఆలోచింపచేసింది. దొంగతనం చేస్తూ పట్టుబడిపోతే- జైల్లో చక్కగా తిండి దొరుకుతుంది. దానిని అమలు పరచాలనుకున్నాడు.

ఓ అందాల తరుణి మెడలోని బంగారు గొలుసును బలంగా లాగి ముందుకు పరిగెత్తాడు.

"దొంగ! దొంగ" గట్టిగా అరిచిందామె.

చుట్టుపక్కల వాళ్ళు పరుగెత్తి నూకరాజును పట్టుకున్నారు. అతనిని బాగా తన్నారు. మూడు రోజుల్నించి తిండిలేని నూకరాజు ఆ తిన్నులను ఎలా ఓర్చుకున్నాడో ఆశ్చర్యమే మరి! కిమ్మనలేదు నూకరాజు. ఆ సందర్భంలో అతని చేతిలోని సర్టిఫికెట్ల ఫైలు ఎటో పోయింది. వాళ్ళు నూకరాజును పోలీస్ స్టేషనకు అప్పగించారు. పోలీసోళ్ళు కేసు గురించి కోర్టులో విచారణ జరిపించి అతనికి జైలు శిక్ష విధించారు.

ఆకలి రుచి ఎరుగదు. అందుకే వాళ్ళు ఖైదీలకు పెట్టిన జొన్న సొజ్జను మూడురోజులపాటు తినగలిగాడు నూకరాజు. ఆ తరువాత అతనికి అది తినడం అంటే అసహ్యం వేసింది. అక్కడ కూడ పురుగులతోను, ఇసుకతోనువున్న ఆ జొన్న అన్నాన్ని ఖైదీలు ఎలా తింటున్నారా! అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

శిక్ష గడువు ముగిసింది,

మళ్ళీ వస్తావా? గేటు దగ్గర సెంట్రీ నూకరాజుని ప్రశ్నించాడు.

ఏమో! చెప్పలేను, ఆలోచించాలి అన్నాడు నూకరాజు.

అతనికి ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు దొంగతనం చేసిన సందర్భంలో తన సర్టిఫికెట్లు ఎటోపోయాయి, తాను శిక్ష గడువు ముగిసే దాక జైలులో పనిచేసినందుకు జైలర్ తనచేతిలో పది రూపాయలు పెట్టాడు. ఆ పదిరూపాయలతో పోయిన సర్టిఫికెట్లను మళ్ళీ తెచ్చుకోలేడు కారణం కనీసం యాభై రూపాయలు పైగా కడితేనేగాని యూనివర్సిటీ వారు తన సర్టిఫికెట్లు ఇవ్వరు. అయినా తనకు ఇప్పుడు సర్టిఫికెట్లతో ఏం పని? అవి తనవద్ద వున్నంత కాలంతనకు ఉద్యోగం రాలేదు. ఇప్పుడు మాత్రం వస్తుందా? ఇప్పుడు తన జీవన గమ్యాన్ని ఎలా మలచుకోవాలి! కడుపులో ఆకలిని ఎలా తీర్చుకోవాలి జొన్నకూడు గుర్తుకువచ్చి మళ్ళీ జైలుకువెళ్ళాలనిపించడంలేదు ఇలా ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న నూకరాజు తన వెనుక స్పీడుగా వస్తు

న్న కారణం గమనించలేదు, వాటికి తోడు అతను రోడ్డు మధ్యగా నడుస్తున్నాడు అంతే....

కాలచక్రంలో కారుచక్రం ఆకలి కుర్రకాలని మింగేసింది.

ం ం ం ం

ధర్మాసుపత్రిలోంచి కర్రల సహాయంతో కుంటుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు నూకరాజు తన వద్దవున్న పది రూపాయలను వార్డుబాయ్‌లకు లంచంగా ఇచ్చేశాడు

చేతిలో పైసాలేదు

కడుపులో ఆకలి పకపక లాడుతోంది ఏంచేయడానికీ పాలుపోలేదు ఇక అడుక్కోవటం తప్పని సరి. అంతకుమించి వ దారి ఏమి లేదు మరి.

ఓ ఇంటిముందు నిలిచి అమ్మా! అన్నపూర్ణమ్మతల్లీ కుంటోడిని ఏ పని చేయలేనివాణ్ని తల్లీ గుప్పెడన్నం వుంటే పెట్టుతల్లీ దీనంగా అర్థించాడు ఆశ్చర్యం ఆ అన్నపూర్ణమ్మతల్లి అతనిని జాలిగా చూసి విస్తటిలో ఇంత అన్నం పెట్టి రెండు కూరలువేసి అతని చేతిలో పెట్టింది మరో అన్నపూర్ణమ్మ ఇంటి ముందునిలబడి మొదటి అన్నపూర్ణమ్మను అర్జించినట్టుగానే అర్థించాడు ఆమె కూడాఅతనిని జాలిగాచూసి రెండు రకాల పచ్చళ్ళు, అన్నం విస్తరిలో వేసి అతనికి అందించింది, ఇలా ఐదారిళ్ళలు కుంటు కుంటూ తిరిగే సరికి నూకరాజుకు రెండు పూటలా సరిపోయే అన్నం ఐదారురకాలకూరలు పచ్చళ్ళు లభించాయి. అతని ఆనందానికి మేరలేకపోయింది,

ఈ పవిత్రభారతదేశంలో తిండి సంపాదించుకోవాలంటే ఏ కాలో చేయో విరుచుకోవాలేమో! ఏది ఏమైనా నాకు ఈ ఉద్యోగమే బాగుంది ఇక సర్టిఫికెటుతో నాకు పనిలేదు!! సగం ఆలోచనగానూ సగం తృప్తిగానూ అనుకున్నాడు నూకరాజు!

★

గేయం

—ఎస్.జి.బి.షా

గేయం
వ్రాస్తున్నావా నేస్తం!
ఎవరికోసం?
మానరక్షణకు
గజంగుడ్డ దొరక్క
అల్లాడే భిక్షుకులకా!
వారు చదవలేరు
వారికి చదువురాదు_
మరి_
పెరిగిన గడ్డంతో
మాసిన దుస్తులతో
రోడ్ల వెంబడి
తిరిగే నిరుద్యోగులకా!
వారికి ఓపికలేదు.
ఇక ఎవరికోసం?
నీ గేయం
పత్రికలో పడ్డుందన్న
నీ ఆత్మ సంతృప్తికా!